

عنوان مقاله:

ماهیت و موضوعات حقوقی کلیدی موافقت نامه پاریس در خصوص تغییرات اقلیمی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 22، شماره 86 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

اعظم امینی - استادیار گروه حقوق دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

حجت میان آبادی - استادیار گروه مهندسی آب دانشگاه تربیت مدرس

احسان دریادل - دانش آموخته حقوق بین الملل دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

تمایز قائل شدن میان قالب حقوقی و ساختار موافقت نامه پاریس در کل و محتوای خاص مقررات و عناصر فردی این سند حائز اهمیت است موافقت نامه پاریس طبق تعریف کنوانسیون وین در خصوص حقوق معاهدات یک معاهده است، اما همه مقررات این موافقت نامه تعهد حقوقی ایجاد نمی کند. موافقت نامه با پذیرش یک ساختار دوگانه، آمیزه ای از مقررات الزام آور و غیرالزام آور را در خود جای داده است. این موافقت نامه دربردارنده مجموعه ای از تعهدات سخت، نرم و موارد غیرتعهدآور است که مرز میان آن ها نامشخص است اما هریک از آن ها نقش متمایز و ارزشمندی را ایفا می کنند. این مقاله با روش دگماتیسم و به صورت توصیفی-تحلیلی، قالب حقوقی، قلمرو اجرایی و ساختار دوگانه بالا به پایین و پایین به بالا موافقت نامه پاریس را مورد بحث قرار می دهد و شاخصه های تعیین میزان الزام آوری مفاد اصلی موافقت نامه پاریس را شناسایی می نماید و آن ها را با تفکیک طیفی از تعهدات سخت، نرم و غیرتعهدآور که بیشترین تطابق را با آنها دارند ارائه می نماید.

کلمات کلیدی:

موافقت نامه پاریس، تغییرات اقلیمی، قالب حقوقی، تعهدات سخت، تعهدات نرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300534>

